

Soudní proces s Fuellmichem: Soud vyslechl kolegy z covidového výboru, kteří vypovídali o tom, jak nastražili pasti vedoucí k jeho zatčení

necenzurovanapravda.cz/2024/03/soudni-proces-s-fuellmichem-soud-vyslechl-kolegy-z-covidoveho-vyboru-kteri-vypovidali-o-tom-jak-nastrazili-pasti-vedouci-k-jeho-zatceni/

V soudním procesu s Reinerem Fuellmichem proběhlo již celých 5 stání. V tom posledním vypovídali i jeho kolegové, z nichž některé si možná pamatujete z jejich dřívějších vystoupení, další měli být víceméně v zákulisí.

Šlo o kolegy, kteří Fuellmicha udali a podnítili tak jeho zatčení v Mexiku jen krátce předtím, než měl svědčit u soudu s covidovými zločinci v Peru.

On sám trvá na svojí nevině, stejně jako další lidé kolem něho. Pak je zde samozřejmě i druhá skupina, která žalobcům věří a je na jejich straně.

Nicméně, pokud to skutečně mysleli jeho bývalí kolegové s covidovým výborem tak vážně, jak tvrdí, proč se také nevydají svědčit k soudům s covidovými zločinci, které nyní probíhají v různých zemích? Proč nepokračují v započatém díle, které bylo zatčením Fuellmicha zcela potlačeno?

Po jeho zatčení již totiž nikdo v započaté práci nepokračuje. Nebyl přesně to pravý účel celé žaloby?

Covidový výbor (Corona Committee), jehož předsedou jsou právník Dr. Reiner Fuellmich a Viviane Fischerová, byl vynikající pro vzdělávací práci, kterou sdíleli po celém světě, zejména v období plandemie v letech 2020–2022.

V říjnu 2023 byl zatčen Dr. Reiner Fuellmich, tvář vyšetřování Corona Committee, a nyní se zúčastnil pěti soudních dnů, zatímco zůstává ve vazbě v göttingenské věznici obviněný ze zpronevěry.

Podle občanské novinářky Daniely Goekenové, která sledovala všechny soudní dny, došlo k „pátrání“ za pomoci kolegů z Covidového výboru a říká, že zatčení Reineru Fuellmicha je spiknutí, koordinovaná akce mnoha lidí s cílem odsoudit ho k nečinnosti.

Od jeho zatčení zde přináším aktuální informace o situaci doktora Fuellmicha. Tato konkrétní aktualizace je poměrně rozsáhlá. Součástí jsou shromážděné soubory ze zkušebních pozorování, které napsal Jiota pro ICIC.

Najdete zde také shrnutí 5. dne soudního procesu od Reinerovy právníčky Katji Woermerové, rozhovor Reineru Fuellmicha s Ruedigerem Lenzem na Apolut a nakonec vzkaz od jeho ženy Inky.

Z dlouhého článku si samozřejmě můžete zvolit jen ty části, které vás zajímají.

Nejprve jsou zde výňatky z postřehů ze soudního procesu od novinářky Daniely Goekenové, která se během své účasti na soudních procesech dozvěděla, že e-maily odhalily, že bývalí kolegové z Covidového výboru na obžalobě tajně spolupracovali už více než rok a poskytovali řadu tipů, kde, jak a

kdy by mohl být doktor Fuellmich zatčen.

“Neváhali ho někam vylákat, klást na něj pasti, zvat ho na akce, jen aby dostali příležitost ho zadržet. Zřejmě však nebylo možné obviněného zatknout zákonnou cestou, jelikož se nacházel v mimoevropské zemi a neexistoval mezinárodní trestní rozkaz,” říká Daniela a ptá se:

„Jak se může dít takový „hon na lidi“ v civilizované zemi, jako je Německo? Proč je stěžovatelům, kteří jsou vlastně docela normálními občany, dovoleno aktivně pomáhat zatknout a uvěznit osobu, kterou nahlásili?“

Dále říká: „Pamatujme, pronásledovaný a obviněný nebyl vážný zločinec, nebyl to násilný bankovní lupič a už vůbec ne sériový vrah. Ve skutečnosti nebylo ani nutné žádné trestní oznámení, protože šlo o občanskoprávní záležitost.

Normálně. V normální době. Za normálních podmínek. Ale tady byla věc poněkud jiná, zdá se, že na obviněném měly zvláštní zájem úřady. Proč tomu tak bylo, se teprve uvidí.“

Slibuje splacení peněz

„Zločin,“ ze kterého je Reiner Fuellmich obviněn, je zpronevěra peněz, které byly z bezpečnostních důvodů odebrány z účtu Corona Committee, ale nebyly vráceny. Obžalovali ho, přestože vždy upozorňoval na to, že peníze může splatit až po prodeji svého majetku.

Novinářku také zvláště znepokojuje, že si nikdo nevšiml, že trestní oznámení podepsané 2. září 2022 bylo podáno PŘED spácháním skutečného „zločinu.“

“Stalo se to někdy v historii justice, když byl zločinec obviněn čistě z preventivních důvodů, než mohl udělat něco špatného?“ ptá se.

„Doktor Fuellmich však k vrácení peněz nikdy nedostal příležitost, protože stěžovatelům se podařilo nechat si peníze z prodeje domu a převést je na jeden z jejich vlastních účtů,“ tvrdí Daniela.

Říká: „Představte si, že lidé na chvíli podají preventivně trestní oznámení a pak sami zajistí, aby obviněný neměl jinou možnost, než „zločin“ skutečně spáchat.“

„Peníze, které měl údajně Dr. Fuellmich zpronevěřit, jsou na účtu Marcela Templina, jednoho ze stěžovatelů,“ říká Daniela, která se domnívá, že Corona Committee včetně Viviane Fischerové, Justuse Hoffmanna a Antonie Fischerové by mohla Marcela Templina kontaktovat přímo a mohla by je snadno vrátit kam patří.

„Je to i o penězích, nebo je za tím něco úplně jiného?“ ptá se.

Svědectví Viviane Fischerové

Pro občanskou novinářku Danielu „zmatené příběhy“ svědkyně Viviane Fischerové vyplnily téměř dva celé dny soudního procesu, ale pro ni stále zůstává velmi jednoduchý příběh, že muž vzal 700 000 eur z darovacího účtu Corona Committee a nechal si je v bezpečí před státem a nebyl schopen peníze splatit, protože mu je vzali sami žalobci.

Během svědectví Viviane Fischerové, ke kterému došlo ve čtvrtém i pátém dni procesu, vznesla silná obvinění proti Reinerovi Fuellmichovi, že se osobně obohatil o dary Corona Committee a utratil peníze pro své vlastní účely.

V důsledku toho se výbor stal prakticky neschopným práce a dárci byli podvedeni. Dále obšírně vysvětluje, že stanovy stanoví, že žádný ze zaměstnanců nesmí být za svou práci placen.

Podle Daniely soudce konstruuje výslech velmi dobře, nechal Fischerovou vysvětlit, co přesně myslí pojmem „rezerva likvidity,“ který zřejmě často používá a zda se s obžalovaným přesně dohodla, jak bude naloženo s penězi, které byly vybrány, a měly být drženy v bezpečí.

Fischerová několikrát potvrzuje, že bylo vždy jasné, že tyto peníze měly být vždy k dispozici pro případ, že by byl zabaven účet Covidového výboru.

Uvádí také, že by nikdy nesouhlasila s tím, aby obžalovaný vložil peníze, které vzal, do nemovitosti.

Soudce dále promítl historii chatu na zdi, kde bylo možné si přečíst, že se obžalovaný jednou zeptal svědkyně: „A co tvých 100 000 eur? Už jsou pryč?“ (Měl na mysli peníze vybrané pro bezpečnostní účely). Na to svědkyně v chatu odpověděla: „Ano, už jsou pryč.“

„Hhm,“ řekl soudce zamyšleně, „takřka to vypadá, že jsi ty peníze vyčerpala?“

Daniela o tom píše: „*Místnost byla velmi tichá. Každý chtěl slyšet, co svědkyně říká. Zejména obžalovaný se na ni intenzivně díval. Bylo jasně vidět, že svědkyně byla vyvedena z rovnováhy. Po krátké chvíli, kdy se zřejmě musela zamyslet, začala dělat mnohomluvná prohlášení. Ale myslím, že všichni v místnosti si uvědomili, že to byly jen výmluvy.*“

Podle Daniely „každý, kdo sledoval Corona Committee, slyšel, že se oddělila od svého manžela a nemohla na tom být v inkriminované době finančně dobře, jak nyní tvrdí.“

Fischerová prohlásila, že peníze, které si vzala z Corona Committee, byly vždy k dispozici, protože její manžel (poznámka od Daniely: v té době její bývalý manžel) zřídil vkladový účet cenných papírů.

Daniela míní: „*Osobně by mě velmi překvapilo, kdyby ji manžel v té době ještě finančně podporoval, když ho už dávno opustila kvůli někomu jinému. A pokud po rozchodu žila v tak dobrých finančních poměrech, proč napsala obžalovanému na chatu, že potřebuje peníze na zaplacení pojistného na zdravotní pojištění?*“

Po konfrontaci s tajemnou historií chatu má Daniela pocit, že příběh, který žalobci vyprávějí, se zdá být z velké části snůškou lží, proto se pomalu začíná rozpadat. Vadí jí však, proč jsou takové snahy dostat se k penězům, které už žalobci zjevně dostali pod svou kontrolu?

Zjevně nikdy neměli zájem vrátit peníze, které vzali Corona Committee. Pokud by to chtěli použít na investigativní práci, mohli ty peníze už dávno vrátit výboru, protože jsou na jednom z jejich vlastních účtů.

Novinářka Daniela k tomu dodává:

„Stojíme před hádankou. Co ale vidíme je, že jde o spiknutí. Jedná se o společnou akci mnoha lidí, která nakonec vedla k tomu, že neaktivnější člen malé komunity hledačů pravdy, jmenovitě ten, kdo navázal kontakty po celém světě a inicioval akce, je nyní odsouzen k absolutní nečinnosti a zcela bezmocný.

Je ve věznici s vysokým zabezpečením a zacházejí s ním jako se závažným zločincem. Takovou akci bychom čekali z „druhé strany,“ ne od bývalých přátel a kolegů,“ neomyšlíte?“

„Teď se mě samozřejmě každý zeptá, co si myslím, že je ta „druhá strana.“ No, na to mám odpověď a nebudu ji zastírat: Je stoprocentně jisté, že jsou to lidé, pravděpodobně i celé organizace, pro které je práce pro hnutí pravdy, kterou obviněný prováděl, trnem v oku, obrovským trnem.“

Rozhovor s Reinerem Fuellmichem: Peníze za nic

Redaktor Apolut Rüdiger Lenz vyzpovídal doktora Fuellmicha z věznice v Göttingenu, kde vysvětlil, že právník Justus Hoffmann napsal trestní oznámení, jak uvedl u soudu, a Antonia Fischerová a Marcel Templin napsali trestní oznámení dne 2. září 2022.

Podle Dr. Fuellmicha bylo toto trestní oznámení důvodem a jediným podkladem pro vyšetřování státního zastupitelství v Göttingenu, které vzalo toto trestní oznámení vážně.

Říká: „Na první pohled se zdá, že to napsalo malé dítě. Potvrdila to řada lidí, kteří nám v pozadí pomáhají. Nyní je jasné, že asi 90 procent toho, co trestní oznámení říká, je nehorázná lež.“

Nesrovnalosti se již objevily podle Dr. Fuellmicha zejména u samotného žalobce, Dr. Justuse Hoffmanna, který u soudu dokonce slovně napadl Viviane Fischerovou na tribuně svědků. Zdá se, že státní zastupitelství a soud to poněkud rozhodilo.

Reiner Fuellmich k tomu říká:

„Celý... celý scénář hrozby, který byl tehdy také pozadím zatykače na mě a únosu z Mexika, je lež. Justus Hoffmann to musel při výslechu přiznat.“

Není tam jediný bod: výhrůžka Winchestera, výhrůžka strany, která mě a Viviane Fischerovou údajně zradikalizovala, výhrůžka jeho osobě, protože, jak jsem se teprve teď dozvěděl, je Aškenáz. Neexistuje nic, absolutně nic, co by podporovalo tento scénář ohrožení.

Myslím, že státní zastupitelství a především soud si to nyní uvědomily. “

Dále pokračuje:

Formální důvod nebo formální obvinění, které proti mně bylo vzneseno, je porušení důvěry. Otázka, o které se jedná, zní: byli jsme my, já, a Viviane Fischer, kteří jsme nejen připravili, ale i prováděli prakticky celý výbor, celou operativní práci, dá se polemizovat o tom, kdo se na tom podílel a v jakém procentu, ale v žádném případě není třeba polemizovat o tom, že jsme to byli my dva.

A ti druzí dva, Marcel Templin a ti ostatní tři, neměli s celou operativní prací nic společného, ale šlo a jde jim výhradně o peníze výboru, nyní zneužívají tohoto trestního řízení za účelem získání peněz, které by za normálních okolností nikdy nezískali.

Obvinění tedy zní, že poskytnutí půjčky bylo porušením důvěry. Toto obvinění již zmizelo ve vzduchu.

To je důvod únosu z Mexika. Říkám únos, protože by ve skutečnosti potřebovali mezinárodní zatykač. Ale žádný neměli. Ze spisu je zřejmé, že žádný neměli. A ze spisu je také jasné, že je tam doslova napsáno, že jsem měl být vylákán do Tijuany pod záminkou, doslova, že jsme měli problémy s pasem.

To není pravda. Naštěstí jsme tam byli s manželkou společně, takže i když je to trochu škoda, protože jsme museli strávit noc ve vězení, propuštění mé ženy je potvrzením, že tyto problémy s pasem byly skutečně fingované.

Vše se vrací k Justusovi Hoffmannovi, Antonii Fischerové a Marcelu Templinovi. Věděli to celou dobu, jak můžeme vidět ze spisů.

Už se mě nebo státní zastupitelství pokoušeli informovat, že jsem měl pozvání na přednášku do Anglie a ve skutečnosti mě chtěli rovnou zatknout.

A další pokus byl v Tijuane, když Antonia Fischerová napsala: „Doufám, že nepoletí na jiný konzulát.“

Takže v úzké koordinaci s těmito třemi, no, jak bych to řekl, zločinci?

Na jejich kontě je, pokud víme, vydírání, podvody a falšování dokladů, nepřímé falšování dokladů. Státní zastupitelství v Göttingenu vyšetřovalo případ v úzké spolupráci s těmito třemi zločinci déle než rok, aniž by mi udělilo právo být slyšen.

Nebylo to přehlédnutí, ale neexistuje žádné jiné vysvětlení, než že se jednalo o volně vymyšlený scénář hrozby.

Dokud si moji právníci konečně neuvědomili, že je něco špatně, a nechtěli vědět, zda existuje nějaký příkaz k mému zatčení nebo nějaké obvinění proti mé osobě, byl jim odepřen přístup ke spisům a také jim bylo odepřeno právo být slyšen.

Takže pozadí tohoto únosu z Mexika, abych mohl být zatčen na frankfurtském letišti, bylo pouze trestní oznámení podané těmito třemi právníky. Napsal ho Justus Hoffmann, jak uvedl.

Rüdiger Lenz: Souhlasíte s poplatky ve stížnosti? Co říkáte proti důvodům, ze kterých jste obviněn?

Dr Fuellmich: Uvidíme, co z toho ještě vzejde, protože jsme měli, a to bylo podrobně projednáno u soudu, měli jsme scénář ohrožení pro fondy, pro dary Covidového výboru, protože jsme dostali zprávu.

Myslím, že to byl e-mail nebo telefonát profesora Sucharida Bhakdiho Viviane Fischerové, o kterém jsme pak diskutovali, že jsme obdrželi informaci, že tamní darovací účet na MWGFD byl zabaven. A kdyby byl darovací účet obestaven, nemohli bychom pokračovat ze vteřiny na vteřinu.

Veřejnost zatím neví, že jsem to bral extrémně vážně, protože jsme to sdělili koncem roku 2020 v e-mailech, které byly také zaslány soudu, protože jsme byli také terčem justice. A nejen já, ale i Viviane Fischer, Antonia Fischer, náš účetní Justus Hoffmann jsme byli vyšetřováni pro podezření z praní špinavých peněz.

To byl spouštěč. V důsledku toho se na nás zaměřil hlavní celní úřad, dolnosaský zemský kriminální úřad a nakonec státní zastupitelství v Göttingenu. Byl jsem si vědom tohoto podezření z praní špinavých peněz.

Vyjádřil jsem to také v e-mailech všem, včetně Antonie Fischerové a Justuse Hoffmanna, kteří se však nikdy neangažovali a nikdy na e-mail neodpověděli.

Od konce července 2020 jsme věděli, alespoň ti, kteří o právu trochu vědí, Tobias Weisenborn a já, jsme věděli a také jsem to v e-mailech uvedl: „Pozor, jsme také terčem, účty byly ukončeny.“

Důvodem je pouze skutečnost, že banky mají podezření na praní špinavých peněz. Nahlásili to na hlavní celní úřad a poté na státní kriminálku.

Jak jsem nyní viděl ze spisů, ve skutečnosti nás vyšetřovali. A v té době se vědělo všechno, včetně půjček, včetně toho, že veškerá komunikace, řekl bych 95 procent komunikace s dárci výboru a auditory, probíhala přes naši advokátní kancelář.

To vše se vědělo a státní zástupce, který se toho tehdy účastnil, to všechno vzal na vědomí, vše správně zařadil a řekl, ano, možná se vzaly nějaké peníze, byly myšleny půjčky, ale to neznamená, že se to nevrátí.

Takže jsme s Viviane každý vybrali peníze, abychom je zajistili. Měli jsme nemovitost jako uchovatele hodnoty, tedy já určitě ano. A nikdy to neměla být rezerva likvidity, to je hloupost.

Protože kdyby to byla rezerva likvidity, museli bychom ji uložit na jiné účty a byla by znovu vystavena zabavení. Takže jak ona, tak já necháme peníze zmizet, vždy s vědomím, že budou stejně splaceny.

Oba jsme to utratili, to je celkem jasné. Byla to osobní půjčka. Tato osobní půjčka byla hlášena otevřeně, ne tajně. A v knihách to bylo také správně uvedeno.

Takže obvinění je zpronevěra kvůli této půjčce. Půjčka však není dar nebo výběr peněz, ale vždy s sebou nese povinnost splácet. Tato povinnost splácení se dotkla nás obou. Soud souhlasí s tím, že jsme oba byli ochotni a schopni peníze splatit. Udělal bych to už dávno...

Od konce roku 2020 jsem věděl, že německá ekonomika je hnána ke zdi. To neuniklo pozornosti některých lidí a nyní se můžete přesvědčit, jak je to pravda. Byli jsme rozhodnutí prodat náš dům.

Dům se prodal za 1,345 milionu. V té době byla pozemková kniha čistá, obsahovala pouze dluhy vlastníka. Jedná se o pozemky, které jsou prázdné.

A o 6 týdnů později si pan Templin nechal zaregistrovat toto pozemkové břemeno pro sebe podvodem, vydíráním a nepřímým falešným potvrzením. Kdyby to neudělal a kdyby notáře a kupujícího nepodvedl a nevydal na něj nátlak s tím, že vám zabaví nemovitost, kterou jste právě koupil a do které se chcete nastěhovat, pak by se 700 000 vrátilo výboru.

Rád bych však předem věděl, kdo je výbor. Rozhodně to nejsou tito dva nebo tři Berlíňané. Pokud něco, existuje pouze jedna výborová společnost, která byla nejen založena, ale i registrována. A ta byla moje a Viviane Fischerové. Zbývá ještě objasnit řadu detailů korporátního práva. Ale je třeba završit obvinění nebo dát jasně najevo jeho odmítnutí.

Zpronevěra je trestný čin, který sahá až do Třetí říše a je extrémně kontroverzní. Konkrétním obviněním proti mně je, že jsem porušil povinnost hlídat majetek a tím způsobil škodu těm, za jejichž majetek jsem odpovědný.

Soudnictví říká, že je to všechno protiústavní, ale Ústavní soud říká, že je to protiústavní, protože nikdo neví, co je to vlastně povinnost hlídat majetek, co je tady porušení povinnosti a jaká je škoda?

Je to tak nejasné, že nikdo z adresátů, tedy těch, ke kterým zákon směřuje, neví, co se trestá a co ne. Je to špatné zejména pro ředitele akciových společností, pro jednatele společností, společností s ručením omezeným, jako je ta naše, malá společnost s ručením omezeným, která měla být UG, ale nikdy se jí nestala, protože Justus Hoffmann společnosti zabránil být registrován pomocí velmi pochybného daňového poradce, takže se nikdy nestala UG.

A pro ředitele společností je obzvlášť těžké vůbec něco udělat, když se nad vším neustále rýsuje tato nejasná hrozba zpronevěry z § 266 německého trestního zákoníku (StGB). To je právě ten problém.

Zde je třeba prozkoumat mé jednání jako výkonného ředitele, včetně jednání Viviane Fischerové jako výkonné ředitelky – byli jsme jediní, kdo v tomto oboru něco dělal. Existuje povinnost se o majetek starat? Pokud ano, pro koho a z jakého důvodu?

Směrem k dárcům a divákům mohl být jen jeden, protože ve stanovách je uvedeno, že peníze nedostane nikdo z nás, i když odejdeme. Ale přesně o to se nyní snaží dva bývalí náhradní členové výboru Viviane, pardon, Justus Hoffmann a Antonia Fischer.

Snaží se získat peníze, na které v rozporu se stanovami nemají nárok. Peníze už mají na účtu. Jedná se o kupní cenu z mého majetku, která ve skutečnosti měla jít mně, respektive na účet mé manželky a jsou v ní moje peníze, peníze mých klientů a také peníze výboru. Uvědomte si, kdo je výbor, to je třeba ještě objasnit.

Takže povinnost hlídat majetek, pokud vůbec existoval, byla vůči dárcům. Státní zastupitelství v Göttingenu však již v rámci vyšetřování podvodu, které proběhlo dříve, zjistilo, že tam nic není. Dodali jsme přesně to, co jsme chtěli, totiž objasnění. Jsou o tom tuny materiálu, můžete si to vyhledat i dnes.

Také je vidět, že další dva náhradníci u nás nikdy nehráli roli. Takže povinnost starat se o majetek, pokud vůbec, měli dárci a diváci. Otázka byla, to je zásadní otázka, došlo k porušení povinnosti? Až nyní jsem ze spisů viděl, že tato půjčka byla porušením povinnosti v situaci, v nebezpečné situaci, jak jsme ji vnímali a jak to ve skutečnosti bylo. Že šli opravdu po nás pěti.

Berlíňané to pravděpodobně stále nevědí, a i když soubor dostanou, neznamená to, že jsou schopni ho přečíst. Ale nebezpečí bylo reálné. Dokážete to v takové situaci? A existuje známé pravidlo obchodního úsudku.

Jde o pravidlo, podle kterého mají jednatele společností široký prostor pro uvážení ve svém jednání, protože se nemohou neustále bát, že mi všechno, co tady udělám, vybuchne do tváře a dostane mě do vězení.

A tento prostor pro uvážení se opět rozšiřuje v nebezpečných situacích, jak jsme je vnímali.

Vzhledem k tomu, že jsme oba, já i Viviane, alespoň to mi soud jasně přiznal, byli vždy schopni a ochotni to splatit – 700 000 z 1,345 milionu není tak moc – není to velký problém, zde tedy nedošlo k porušení povinností.

Kromě toho to bylo kryto předpokládaným souhlasem dárců a diváků. Protože v situaci, ve které jsme se ocitli, rozhodně nebylo v zájmu dárců a diváků nic nedělat a čekat, až budou peníze zabaveny i nám, aby pak ten dar urvali právě ti lidé, jejichž jednání jsme měli vyšetřovat.

Šlo o peníze na základě objednávky zadané u nás a podpořené dárci a diváky. Tedy šly by státu, který zde selhal daleko brutálnější způsobem.

Existuje také zpronevěra opomenutím. Kdybychom nic neudělali, byli bychom stíháni za opomenutí. Na to existuje i judikatura. Tak to je obvinění, které musí zmizet ve vzduchu, protože jsme nyní podali trestní oznámení na tři Berlíňany za podvod, vydírání, porušení důvěry a opomenutí, omluvu, porušení důvěry a nepřímé falešné nařčení.

Bude státní zastupitelství vyšetřovat tak pilně jako proti mně?

Rüdiger Lenz : Je pravda, že se Dr. Justus P. Hoffmann u soudu třetí den procesu negativně vyjádřil k Viviane Fischerové? Pokud ano, jakým způsobem to udělal?

Reiner Fuellmich: Ano, na konci sezení jsem se pokusil udělat první krok tím, že jsem se zeptal, proč se tak choval. Proč se v rozporu se stanovami, kterých si je vědom, snaží urvat peníze, na které nemá z žádného myslitelného hlediska nárok? Chtěl jsem přinést vysvětlení.

Ano, skutečně se o ní vyjadřoval velmi negativně. Byla tikající bomba, to je pravděpodobně to, co řekl. Neměl ponětí o právu, byl velký guru (směje se Reiner Fuellmich). Je to přímo směšné, před rokem 2019 jako právník ani neexistoval.

Bez profesora Dr. Martina Schwaba by tito tři právníci neexistovali jako přístavní právníci a žádnému z nich by se nikdy nepodařilo dát dohromady ani dopis, alespoň podle mého odhadu.

Takže je to tak, vyjádřil velmi negativní komentáře. Nevím, o co šlo....

Zajímá vás, od koho ještě chce vymámit peníze? Ale myslím, že bychom to měli nechat být, mezitím jsem to odložil na vedlejší kolej.

Stejně nemůže ničím dokázat téměř vše, co ve skutečnosti tvrdí. Je pravda, že na ni také tvrdě dopadl. Uvidíme, co udělá dál.

Rüdiger Lenz: Jaké je spojení mezi přístavními právníky v Berlíně a Corona Committee? A kteří lidé jsou ze zákona oprávněni je zastupovat? Můžete říci něco o tom, jakou formu společnosti jste vy a Viviane Fischer a možná i další přijali v rámci Corona Committee?

Reiner Fuellmich: No, tři přístavní právníci, jen dva z nich jsou spojeni s Corona Committee. Marcel Templin s tím nikdy neměl nic společného. Vždy chtěl být součástí, zvláště v jedné z fází, kdy byl Justus Hoffmann, no, jak bychom to řekli, ze zdravotních důvodů zcela nedostupný, snažil se prosadit do komise místo Justuse Hoffmanna, ale ani Viviane ani já jsme ho tam nechtěli.

Domníváme se, že k tomu neměl odbornou ani osobní kvalifikaci. Další dva byli původně formálně členy společnosti za Corona Committee. Tato společnost ale nikdy nevznikla.

Byla založena, ale nikdy nebyla registrována. A to právě proto, že Antonia Fischer a Justus Hoffmann zabránili její registraci. Dle mého názoru tomu záměrně zabránili, aby mohli vytvořit tento chaos, aby se dostali k penězům výboru.

Společnost, to byla tato... Corona-, Vorsteuer, Corona-Ausschuss (Vorschald) ... (Reiner Fuellmich zde mluví nezřetelně) UG v Gründungu nebo tak nějak se pravděpodobně jmenovala. Ve formaci je dodnes.

Protože v rozporu s tvrzeními, která mezi tím vyslovil Justus Hoffmann, nikdy nebyla založena. Ale mnohá jeho tvrzení se nedají nijak sladit s realitou, včetně toho, že jsem jednou na veřejném chatu řekl, že jsem si přivlastnil 85 procent prostředků výboru.

To je naprosto hloupá věc od někoho, kdo evidentně ztratil kontrolu nad svým životem.

Rüdiger Lenz: V osobním prohlášení třetího dne procesu, které bylo zveřejněno na Bittel.TV, jste uvedl, že jste obviněn z trestného činu podle § 266 německého trestního zákoníku, což je nacistický zákon a byl zaveden nacisty v roce 1933.

Denacifikace Německa byla mimochodem podmínkou, kterou Německu po roce 1945 uložily vítězné spojenecké mocnosti. V tomto smyslu jsou obviňováni z nelojalnosti. Odmítáte nelojalnost. Proč?

– Dr. Reiner Fuellmich již na tuto otázku dostatečně odpověděl výše. –

Rüdiger Lenz: Ve stejném osobním prohlášení říkáte, že máte podezření, že stěžovatelé chtějí peníze dárců pro Corona Committee, vaše peníze, peníze Viviane Fischerové a peníze vašich klientů. Můžete vysvětlit, co tím myslíte?

Reiner Fuellmich: Ano, stále mají peníze od mých klientů z hromadné žaloby. To musí být kolem půl milionu, 500 000. Nevím, co s tím udělali. To jsou moji klienti. Měli mi předat dokumenty. Chtějí Vivianiny peníze.

Je tu dopis ze 4. prosince, myslím, od Justuse Hoffmanna..., jen vteřinu (vězeňský důstojník napomíná Fuellmicha), je tu dopis od Justuse Hoffmanna Viviane Fischerové, chtějí od ní 700 000. Ano, a oznámí, že od ní chtějí dalších 500 000 nebo více. To už je 1,2 – 1,3 milionu, které po ní chtějí.

Mezitím udělal u soudu zpětný chod. Stále mají ode mě na účtu 1,158 milionu, na které nemají za žádných myslitelných okolností nárok, nula. Myslím, že u soudu se to pomalu ukázalo.

A také chtějí získat zlato. To je další milion nebo více. Takže podle toho, jak to sečtete a co si dokážete představit, že by Justus Hoffmann přišel (Reiner Fuellmich se směje), kolik si pak bude nárokovat, to vychází kolem 5 milionů.

Rüdiger Lenz: Rozhovor zde ukončili vězeňští dozorcí.

Pane doktore Fuellmichu, děkuji vám za zodpovězení této první části mých otázek a přeji vám i vaší ženě hodně síly a Božího požehnání na cestě spravedlnosti.

Zpráva od manželky Reineru Fuellmicha, Inky Fuellmichové:

Právníčka a přítelkyně Fuellmichových, Elsa Schneider, zveřejnila zprávu od Reinerovy manželky Inky Fuellmichové, ke které však napsala dodatek: „Někdo zpochybnil jednu věc, kterou napsala, že Justus Hoffman požádal státního zástupce, aby konečně zastavil výslech, protože koneckonců mu byla slíbena ochrana. Inka okamžitě šla ke svému zdroji, aby to ověřila, a ukázalo se, že text by měl znít:“

“Na konci svědeckého rozhovoru Justuse Hoffmana je subjektivní dojem Inčina zdroje, že JH hledal pomoc u státního zástupce. (Všimněte si, že státní zástupce je žalobcem jménem státu. JH je žalobce a byl vyslýchán jako svědek.) Svědek JH požádal státního zástupce, aby rozhovor definitivně zastavil. Podle dalších informací to bylo proto, že se otázky opakovaly.“

Dále už zpráva od Inky Fuellmichové:

„Všichni sledujeme každý soudní den srdcem a možná i čekáme na velkou událost, která by mohla vše ukončit, která by lidem konečně otevřela oči a přivedla je k tomu, aby viděli, co se děje.

Do budoucna máme velká očekávání. Čím déle doufáme, tím silnější je naše naděje.

Někdy je pro mě těžké rozpoznat, zda to, co vidím, je či není koherentní obraz: kdo koho ovlivnil a dotlačil do vhodné pozice, aby uplatňoval vliv.

Jedna věc je však stále jasnější: že Reinerovo zatčení nemělo nic společného s penězi, že má čistě politické pozadí.

Jsem si jistá, že příští týden bude obrázek o něco kompletnější. Předseda senátu nařídil další termíny jednání. Přinejmenším to vypadá, že chce přijít na kloub věci. Ale bude dost silný? Nebo je to zase jen klam?

Bez veškeré vaší podpory by Reiner nemohl financovat dobrou právní podporu. Přizvali jsme také zkušeného obhájce. Je důležité vše pečlivě sledovat, každý aspekt každé situace. To je na jednoho právníka příliš.

Naši pozorovatelé u soudu pomáhají, stejně jako Reinerovi příznivci, kteří ho nadále psychicky stabilizují, uzdravují a žehnají mu.

Pomáhají mu ale i lidé, kteří mu posílají dary a aktivně tak pomáhají utvářet proces tím, že nám umožňují vytvářet tlak proti systému, který nás chce uvést v omyl.

Velké poděkování patří také všem milým lidem, kteří mě zahrnuli do svých přání všeho dobrého pro Reintera. I když neodepisuji, všechno si to přečtu a pak vím, že moje cesta je správná a že i po této době budeme všichni stát na místě.

Někdy se cítím vyčerpaná. Do posledních let se vložilo hodně energie. Přesto jsem nikdy neztratila své pevné přesvědčení, které, myslím, sdílíme všichni.

Posílám velké, srdečné díky vám všem a Else, která mi vždy pomůže, když se cítím slabá.

Počkáme!!!

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 8 Průměrně: 4.9]